

Lovforslag nr. L. 217. Fremsat af ministeren for Grønland den 9. maj 1979

Forslag

til

Lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. i Grønland

§ 1. I kollektive overenskomster og aftaler m. v., hvorefter lønnen reguleres på grundlag af det grønlandske reguleringspristal, sker dyrtidsreguleringen for hver fulde 3 points udsving i reguleringspristallet udover 139 med 50 øre i timen for personer over 18 år og 25 øre i timen for personer under 18 år.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan enkelte dyrtidsportioner ved regulering af tjenestemandspensioner m. v. i henhold til lov om pension til statens og kommunernes tjenestemænd m. v. i Grønland, § 23, stk. 1, højst andrage 3 pct. af grundpensionen.

§ 2. Kollektive overenskomster og aftaler vedr. løn- og arbejdsforhold med lønmodtagerorganisationer med hjemsted uden for Grønland, efter hvilke lønninger reguleres på grundlag af det grønlandske reguleringspristal, og som er opsagt eller kan opsiges til udløb inden 1. april 1980, forlænges for en periode af 2 år fra det tidspunkt, til hvilket den enkelte overenskomst er opsagt eller kan opsiges.

Stk. 2. De af en offentlig myndighed fastsatte eller godkendte almindelige bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der er omfattet af den i stk. 1 nævnte dyrtidsregulering, og som er gældende ved lovens ikrafttræden, forlænges indtil den 31. marts 1981.

Stk. 3. Kollektive overenskomster og aftaler m. v., der er indgået inden lovens ikrafttræden, er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1 og 2.

§ 3. Inden for de af § 2 omfattede lønområder kan der ved aftale mellem parterne

gennemføres ændringer inden for en beløbsramme på 1¼ pct. af den årlige lønsum på det enkelte overenskomst- eller aftaleområde m. v., opgjort ved udløbet af det overenskomstår, til hvilket overenskomsten eller aftalen m. v. er opsagt eller kan opsiges.

Stk. 2. Ændringer inden for 1 pct. af den i stk. 1 nævnte lønsum kan gennemføres med virkning for det første overenskomstår. Øvrige ændringer gennemføres med virkning for det andet overenskomstår.

§ 4. Udover de i § 3 nævnte ændringer kan der for tjenestemænd, der er omfattet af lov om statens tjenestemænd i Grønland, ved aftale mellem parterne gennemføres ændringer inden for en beløbsramme på 1½ pct. af den årlige lønsum, opgjort efter reglerne i § 3, stk. 1.

§ 5. Hvor det i de i § 2 nævnte kollektive overenskomster og aftaler m. v. er fastlagt, at ferien udgør 2 dage for hver måneds beskæftigelse i et kalenderår (optjeningsåret) ændres antallet af optjente feriedage pr. ansættelsesmåned med virkning fra 1. september 1979 til 2½.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte overenskomster, aftaler m. v. fastsættes feriegodtgørelsesprocenterne med virkning fra den 1. september 1979 i overensstemmelse med de tilsvarende procenter i lov om ferie.

Stk. 3. I det omfang de i § 2 nævnte overenskomster og aftaler m. v. giver den ansatte ret til optjening af 2½ feriedag eller mere pr. ansættelsesmåned, sker der ingen forhøjelse

af antallet af optjente feriedage eller af de aftalte feriegodtgørelsesprocenter.

§ 6. Hvor en af loven omfattet overenskomst eller aftale m. v. indeholder sådanne bestemmelser eller forudsætninger med hensyn til arbejdstilrettelæggelse, at overenskomstens eller aftalens efterlevelse er uforenelig med reglerne om hviletid og fridøgn i lov for Grønland om arbejderbeskyttelse, kan der ved forhandling mellem parterne og i øvrigt efter arbejderbeskyttelseslovens regler ske tilpasning af overenskomsten m. v. til arbejderbeskyttelsesloven.

§ 7. Opnås der ikke enighed om fordelingen af de i §§ 3 eller 4 fastsatte beløbsrammer, afgøres spørgsmålet af en af parterne udpeget opmand. Kan enighed om opmand ikke opnås, udpeges en sådan af forligsinstitutionen.

Stk. 2. De med stk. 1 forbundne udgifter afholdes af parterne med halvdelen til hver.

§ 8. For den periode, hvormed overenskomsterne m. v. forlænges, forlænges også den til overenskomstforholdet knyttede fredspligt.

§ 9. Spørgsmål om overholdelse og fortolkning af de ved denne lov forlængede

overenskomster og aftaler m. v. afgøres efter de sædvanlige fagretlige regler for det pågældende område.

§ 10. Såfremt der ikke mellem ministeren for Grønland og lønmodtagerorganisationer med hjemsted i Grønland kan opnås enighed om indgåelse af kollektive overenskomster for perioden 1. september 1979 til 31. august 1981, bemyndiges ministeren for Grønland til at fastsætte regler om forlængelse af de gældende overenskomster og aftaler m. v. i overensstemmelse med § 2 og i øvrigt med de ændringer, der følger af stk. 2 samt §§ 3 og 5-9 i denne lov. Ved anvendelsen af de i § 7 omhandlede regler udpeges opmanden for dette område dog af Landsdommeren i Grønland.

Stk. 2. De i overenskomsterne vedr. faglærte og ikke-faglærte arbejdere samt vedr. sømænd aftalte grundlønninger forhøjes pr. 1. september 1979 med indtil 1 kr. 20 øre i timen.

Stk. 3. I kollektive overenskomster på det private arbejdsmarked, der er afledt af de i stk. 1 nævnte overenskomster m. v., gennemføres tilsvarende ændringer.

§ 11. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ved gennemførelsen af lov nr. 129 af 29. marts 1979 om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler blev den væsentligste del af det grønlandske arbejdsmarked undtaget fra lovens bestemmelser, idet en række af disse vanskeligt ville kunne bringes i anvendelse i Grønland. Dette gælder således bestemmelsen om bortfald af 2 dyrtidsportioner, idet den midlertidige suspension af dyrtidsportioner ifølge lov nr. 230 af 12. juni 1975 om forlængelse af kollektive overenskomster m. v. i Grønland kun vedrørte dyrtidsregulering efter det danske reguleringspristal. Endvidere ville lovens bestemmelser om taktregulering af offentligt ansattes lønninger samt forbedringen af garantibetalingen ikke kunne bringes i anvendelse, da ingen af disse ordninger kendes på det grønlandske arbejdsmarked.

I betragtning af, at ikke-hjemmehørende tjenestemænd og ikke-hjemmehørende ansat efter overenskomster mellem staten og danske lønmodtagerorganisationer normalt har en højere disponibel indkomst efter fradrag af indkomstskat end tilsvarende danske lønmodtagergrupper, må det imidlertid anses for uheldigt, om fritagelse af det grønlandske arbejdsmarked for lovindgreb over for lønfastsættelsen skulle medføre, at disse grupper fik mulighed for at opnå større lønfremgang end tilsvarende danske grupper.

Regeringen har for at hindre en sådan udvikling fundet det nødvendigt, at der gennemføres et særligt lovindgreb på det grønlandske arbejdsmarked, der begrænser lønfremgangen inden for en ramme, der er afstemt med de forbedringer, der kan forventes på det danske arbejdsmarked efter det danske indgreb.

Grønlands Landsting har været inddraget i forudgående drøftelser og har tilkendegivet sin principielle holdning til overenskomstforhandlingerne for perioden 1979-81 - herunder også til et eventuelt lovindgreb på det grønlandske arbejdsmarked. Landstinget har under sin behandling af spørgsmålet udtalt, at det principielt finder, at lønaftaler m.

v. bør afgøres ved frie forhandlinger parterne imellem. Under indtryk af afstanden mellem parterne og den deraf afledte risiko for konflikter, som vil besværliggøre hjemmestyrets gennemførelse samt medføre en alvorlig økonomisk belastning for det grønlandske samfund, vil Grønlands Landsting ikke modsætte sig et lovindgreb, idet dog Sulinermik Inûtigssarsiteqartut Kátuvfiat forudsættes holdt udenfor, indtil forhandlinger har fundet sted. Såfremt forhandlingerne med SIK bryder sammen, vil hjemmestyret være indstillet på at tage et lovindgreb på SIK-området op til fornyet overvejelse.

Ved det tilsvarende indgreb ved lov nr. 230 af 12. juni 1975 om forlængelse af kollektive overenskomster m. v. i Grønland blev overenskomster m. v., indgået med grønlandske arbejdstagerorganisationer, undtaget fra bestemmelserne om en 2-årig forlængelse, idet man ønskede at sikre mulighed for en reallønsfremgang for disse organisationers område, der generelt kunne betragtes som et lavtlønsområde i forhold til andre lønmodtagergrupper i Grønland. Ved overenskomsterne i 1975 og 1977 har imidlertid især Grønlands Arbejdersammenslutning (nu SIK) opnået så store forbedringer, at det generelle lavtlønsproblem nu formentlig kan betragtes som løst, således at det ikke længere vil være begrundet at acceptere ekstraordinært store forbedringer på dette område.

På denne baggrund blev det oprindelig overvejet ved det nu foreslåede indgreb at medtage også grønlandske organisationer. Det må imidlertid erkendes, at der fortsat består en række særlige problemer for denne del af det grønlandske arbejdsmarked, herunder et særligt lavtlønsproblem for ikke-faglærte arbejdere. Under hensyn til Grønlands Landstings udtalelse samt de særlige problemer for denne del af det grønlandske arbejdsmarked finder regeringen, at der bør åbnes mulighed for, at parterne gennem frie forhandlinger kan søge en løsning af de nævnte problemer. Overenskomster indgået med grønlandske organisationer foreslås derfor ikke direkte omfattet af forslagens bestemmelser om overenskomstforlængelse. Det er herved af regeringen forudsat, at der

ikke ved indgåelsen af overenskomster på området ydes sådanne forbedringer til de højerelønnede grupper, at der sker væsentlige forskydninger af lønrelationerne til sammenlignelige grupper omfattet af overenskomstforlængelsen.

Under hensyn til det grønlandske arbejdsmarkeds særlige karakter med offentlige institutioner og virksomheder dominerende på arbejdsgiversiden har man valgt at basere beløbsrammerne for forhandling om forbedringer på den tilsvarende procentvise beløbsramme for offentligt ansatte ved det danske indgreb. På visse områder foreslås der imidlertid afvigelser fra de tilsvarende danske regler.

På tjenestemandsområdet, hvor de senere års lønpolitik fra statens side ikke har ført til opretning af en række skævheder, især i forhold til andre grupper af offentligt ansatte, foreslås afsat yderligere 1½ pct. af lønsummen til særlige forbedringer.

For timelønnede arbejdere åbnes mulighed for en forhøjelse af grundtimelønningerne med indtil 1 kr. 20 øre. Da alle timelønnede inden for området ligger på et væsentligt lavere niveau, findes det rimeligt at gennemføre en forhøjelse svarende til forhøjelsen af den danske garantibetalingsats.

Den i forbindelse med det danske indgreb gennemførte ændring af ferieloven, hvorefter der gives en ferieforlængelse med 1 uge pr. år, var bl. a. begrundet i bortfaldet af de to suspenderede dyrtidsportioner. Da ferieloven ikke omfatter Grønland, vil ændringen ikke umiddelbart få virkning her, hvor en tilsvarende begrundelse mangler. Imidlertid har der for hovedparten af det grønlandske arbejdsmarked hidtil ved bestemmelser i overenskomster m. v. været fastsat regler om ferieoptjening svarende mindst til ferielovens regler. Bl. a. under hensyn til behovet for rekruttering af personale fra Danmark må det anses for uheldigt, om dette princip fraviges, og der stilles derfor forslag om, at der i Grønland ydes tilsvarende ferieforlængelse som i Danmark.

Ved indgrebet på det grønlandske arbejdsmarked i 1975 fastsattes ensartede dyrtidsportioner for alle grupper på arbejdsmarkedet med 40 øre i timen. Denne portionsstørrelse blev bl. a. fastsat under hensyn til, at man ønskede fuld dækning for prisstigninger til de lavestlønnede arbejdergrupper i Grønland. Da dette hensyn fortsat må anses for væsentligt, og da der i den mellemliggende periode er sket væsentlige reallønsforbedringer på området, foreslås fastsat en fremtidig portionsstørrelse på 50 øre pr. time, hvorved der på ny vil kunne opnås fuld dækning for de lavestlønnede, idet den æn-

drede regulering vil omfatte hele det grønlandske arbejdsmarked.

Uanset de ovenfor nævnte afvigelser fra de i det danske lovindgreb fastsatte procentrammer m. v. skønnes nærværende forslag ikke at ville give anledning til en samlet større procentvis lønfremgang i forlængelsesperioden, end tilfældet vil være i Danmark, idet der i Grønland kun i meget beskedent omfang forekommer lønglidning, ligesom der ikke for offentligt ansatte er fastsat regler om taktregulering.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Ved lov nr. 230 af 12. juni 1975 om forlængelse af kollektive overenskomster m. v. i Grønland, der ændrede lov nr. 4 af 9. juni 1971 om tjenestemandslønninger m. v. og klassificering af statens tjenestemandstillinger i Grønland, ændredes dyrtidsportioner på grundlag af det grønlandske reguleringspristal i lighed med i Danmark til et ensartet ørebeløb pr. time. I Grønland var det imidlertid ikke muligt at anvende samme størrelse som i Danmark – 60 øre pr. time – idet danske dyrtidsportioner på grund af det lave lønniveau inden for SIK-området her ville have medført en betydelig overdækning for prisstigninger.

Man valgte derfor at fastsætte en særlig grønlandsk dyrtidsportion for alle grupper på 40 øre pr. time – et beløb, der gav en svag overdækning for de lavestlønnede grupper.

Siden 1975 er der sket en betydelig forøgelse af de lavestlønnede gruppers realløn, således at de nuværende dyrtidsportioner ikke længere giver dækning. Ved forhøjelsen af ørebeløbet til 50 øre pr. time er taget i betragtning, at der herved kan forventes sikret fuld dækning for prisstigningerne til de lavestlønnede inden for SIK-området, således som det var hensigten ved fastsættelsen af dyrtidsreguleringen i 1975.

Ved at begrænse forhøjelsen til dyrtidsportioner, der udløses ved udsving i det grønlandske reguleringspristal udover 139 sikres, at forhøjelsen tidligst vil kunne få virkning ved reguleringer pr. 1. oktober 1979.

Bestemmelsen i stk. 1 vil således få virkning også for områder, der ikke umiddelbart er omfattet af lovens bestemmelser om forlængelse.

Efter § 23, stk. 1 i lov om pension til statens og kommunernes tjenestemænd i Grønland, lovbekendtgørelse nr. 108 af 4. marts 1976, dyrtidsreguleres pensioner og efterindtægt på samme måde

F. t. l. vedr. kollektive overenskomster m. v. i Grønland

som lønninger til statens og kommunernes tjenestemænd i Grønland.

Ved forlængelseslovens § 2, stk. 2, ændredes den hidtidige procentvise dyrtidsregulering af tjenestemandslønninger til en portionsvis dyrtidsregulering, således at dyrtidsportionens størrelse fastsattes til 832 kr. årlig for hver fulde tre procents udsving i det grønlandske reguleringspristal med januar 1975 = 100. Ved samme lovs § 2, stk. 3, maksimeredes dyrtidsreguleringen for pensioner i medfør af den grønlandske tjenestemandspensionslov således, at de enkelte dyrtidsportioner højst kunne andrage 3 pct. af grundpensionen.

De gældende regler indebærer herefter, at tjenestemandspensioner i medfør af den grønlandske tjenestemandspensionslov, som udbetales pensionister i Grønland, for hver fulde tre points udsving i det grønlandske reguleringspristal forhøjes eller nedsættes med 832 kr. årligt, idet dog den enkelte dyrtidsportion højst kan udgøre tre procent af grundpensionen.

Ved bestemmelsen i stk. 1 forhøjes den enkelte dyrtidsportion med 208 kr. årlig. Denne forhøjelse omfatter også tjenestemandspensioner i Grønland, men det findes formålstjenligt i selve loven at præcisere, at den enkelte dyrtidsportion for pensionisters vedkommende højst kan andrage 3 pct. af grundpensionen.

Til § 2

Forslaget omfatter kollektive overenskomster, aftaler og almindelige bestemmelser vedr. løn- og arbejdsforhold i Grønland, som er opsagt eller kan opsiges inden for en periode sluttende den 1. april 1980, og som er indgået med lønmodtagerorganisationer med hjemsted uden for Grønland, herunder grønlandske lønmodtagersammenlutninger, der ved medlemskab er tilknyttet danske lønmodtagerorganisationer. Den foreslåede forlængelse vil omfatte både den private og den offentlige del af arbejdsmarkedet, ligesom den vil omfatte såvel ikke-hjemmehørende som hjemmehørende personale. Loven omfatter derimod ikke lønmodtagerorganisationer med hjemsted i Grønland, som f. eks. Grønlands Arbejdsmændsforbund, Sulinermik Inúttigssarsiuutekartut Kátuvfiat (SIK).

Ved forslaget fastholdes de sædvanlige aftaleperioder, dvs. at det aftalte opsigelsesvarsel eller det kutymebestemte opsigelsesvarsel på 3 måneder forud for forlængelsesperiodens udløb fastholdes.

Begrænsningen til de i forslaget nævnte overenskomster og aftaler m. v., der reguleres efter det grønlandske reguleringspristal, drager grænsen

over for den danske forlængelseslov, der i § 16 medtager overenskomster også i Grønland, der dyrtidsreguleres efter det danske reguleringspristal.

Aftaler, om hvilke der inden lovens ikrafttræden er opnået enighed mellem parterne, berøres ikke af forslagens beløbsrammer.

Til § 3

Da det grønlandske arbejdsmarked er stærkt domineret af det offentlige, og det offentlige lønpolitik i betydeligt omfang er bestemmende også for lønudviklingen på det private område, er der ikke samme problematik vedrørende lønmæssige uligheder mellem privat og offentligt ansatte som i Danmark.

På denne baggrund foreslås der for såvel privat som offentligt ansatte stillet samme beløbsramme til rådighed for forhandling, som på det offentlige område blev fastlagt ved den danske forlængelseslov - i alt 1 ¼ pct.

Det er hensigten også inden for det offentlige område at opgøre og fordele denne forhøjelse af lønsummen inden for hvert af de enkelte overenskomst- og aftaleområder for sig, idet det skønnes hensigtsmæssigt, at de nuværende relationer mellem de forskellige grupper af offentligt ansatte bevares uændret, når bortses fra de særlige forbedringer for tjenestemandsområdet, der foreslås gennemført i § 4.

Til § 4

For det grønlandske tjenestemandssystem gør sig en række særlige problemer gældende, dels i form af lønmæssige uligheder i forhold til det øvrige arbejdsmarked og dels i form af skævheder inden for systemet.

I forhold til det øvrige arbejdsmarked har ikke-hjemmehørende tjenestemænd i Grønland siden slutningen af 1960'erne lønmæssigt været dårligere stillet end tilsvarende grupper af overenskomstan-satte, og det er kun delvis lykkedes at foretage en opretning af denne ulighed gennem indførelsen af den særlige bonusordning fra 1977. Tilsvarende problemer har i de seneste år kunnet konstateres for visse grupper af hjemmehørende tjenestemænd.

Skævheder inden for tjenestemandssystemet viser sig bl. a. derved, at de geografiske lønforskel-le som følge af den grønlandske stedtillægsordning ikke er tilstrækkelige til at sikre den fornødne rekruttering af tjenestemænd til opgaverne i de mere afsidesbeliggende egne i Grønland.

Til delvis afhjælpning af disse skævheder foreslås afsat en særlig beløbsramme på 1½ pct. af lønsummen udover den i § 3 nævnte ramme til tjenestemænd, der er ansat efter lov om statens tjenestemænd i Grønland, lovbekendtgørelse nr. 107 af 4. marts 1979.

Det bemærkes, at forslaget om en sådan særlig ramme for tjenestemænd tillige vil få virkning for en række personalegrupper, der uden at være tjenestemænd gennem aftale eller personlig kontrakt aflønnes med tjenestemandslignende løn.

Til § 5

Bestemmelsen i lovforslagets § 5 sigter mod en gennemførelse af tilsvarende ændringer på ferieområdet i Grønland, som er gennemført ved lov nr. 145 af 4. april 1979 om ændring af lov om ferie.

Ferieloven gælder ikke i Grønland, hvor bestemmelser om optjening af ferie samt om udbetaling af feriegodtgørelse er fastsat i de enkelte overenskomster og aftaler m. v., der er gældende for det grønlandske arbejdsmarked.

Bl. a. af hensyn til rekrutteringen af personale fra det danske arbejdsmarked har det været nødvendigt, at ferie hidtil har været af mindst samme længde som i Danmark. Ved bestemmelsen i stk. 1 foreslås, at der i optjeningsåret optjenes 2½ dag for hver måneds beskæftigelse for de lønmodtagere i Grønland, som efter gældende overenskomster og aftaler m. v. hidtil har optjent 2 dage pr. måned. Ændringen er foreslået gennemført med virkning fra 1. september 1979 og vil medføre, at der i 1979 vil kunne optjenes 2 ekstra feriedage til afholdelse i ferieåret 1980-81 og fra og med optjeningsåret 1980 i alt 6 dages ekstra ferie til afholdelse i ferieåret 1981-82.

Den i visse overenskomster og aftaler indeholdte adgang til forlængelse af den optjente ferie i de tilfælde, hvor det af hensyn til arbejdets tilrettelæggelse af arbejdsgiveren pålægges den ansatte at afholde ferien uden for den ordinære ferieperiode, vil i medfør af nærværende forslags § 2 blive opretholdt.

De gældende overenskomster og aftaler m. v. giver visse ansatte en udvidet optjening af ferie. Ved bestemmelsen i stk. 3 slås fast, at de grupper af lønmodtagere, der i forvejen optjener 5 ugers ferie eller mere, uanset bestemmelsen i stk. 1 ikke får adgang til yderligere optjening af ferie.

Til § 6

Bestemmelsen i § 6 svarer i princippet til § 8 i den danske forlængelseslov.

For Grønland er reglerne om hvileperioder m. v. fastsatte i kapitel 4 i lov nr. 225 af 19. maj 1971 om arbejderbeskyttelse i Grønland.

Til § 7

Det er ved §§ 3 og 4 i lovforslaget foreslået, at fordelingen af den foreslåede beløbsramme skal ske efter forhandling mellem parterne for de enkelte områder.

Ved de foreslåede regler om adgangen til at få afgjort uenighed om en sådan fordeling af beløbsrammen er der for parterne åbnet adgang til at kræve udpeget en opmand, der træffer afgørelsen.

Til §§ 8, 9 og 11

Bestemmelserne svarer til §§ 12, 13 og 14 i den danske forlængelseslov.

Til § 10

Som nævnt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget har Grønlands Landsting tilkendegivet et ønske om, at lønmodtagerorganisationer med hjemsted i Grønland – herunder SIK – ikke i første omgang skal være direkte omfattet af lovforslagets bestemmelse om forlængelse af overenskomster m. v. og af de bestemmelser, der knytter sig til en sådan forlængelse, bl. a. fordi de gældende overenskomster på dette område først udløber med udgangen af august 1979.

Ved den foreslåede bemyndigelse for ministeren for Grønland åbnes dog mulighed for en forlængelse af de her omhandlede overenskomster i tilfælde af, at der ikke mellem parterne kan opnås enighed om et resultat, der ikke skaber væsentlige forskydninger i lønrelationerne til sammenlignelige grupper, der er omfattet af overenskomstforlængelsen.

Forslagets stk. 2 åbner mulighed for en forhøjelse af mindstetimelønnen på SIK-området. I modsætning til den tilsvarende danske forhøjelse af garantibetalingsatsen vil der ikke efter forslaget i Grønland ske modregning i tillæg m. v. Tillæg i medfør af SIK-overenskomsterne er typisk fastsat med henblik på at stimulere personalet til yderligere uddannelse og øget stabilitet. De er ofte af en sådan størrelse, at de ved modregning ville forsvinde ved den foreslåede forhøjelse af timelønnen, således at et væsentligt formål med overenskomsternes udformning hermed ville være tilside-sat.

Forslagets stk. 3 omfatter enkelte overenskomster på det private arbejdsmarked, der har karakter af egentlige tiltrædelser af statens overenskomster, eller hvor lønningerne er afledt heraf.

Såfremt Ministeriet for Grønland udnytter den i stk. 1 foreslåede adgang til at forlænge de gældende overenskomster med bl. SIK, vil disse ændringer automatisk omfatte det her omhandlede område.